

(738-696 рр. до н.е), який, згідно з давньогрецькою легендою, отримав у бога Діоніса дар перетворювати в золото все, до чого він доторкнеться. В золото перетворювались всі речі, навіть їжа. В розпачі, цар доторкнувся до улюбленої дочки, і та перетворилась на золоту статую. Зрозумівши, що він накоїв, Мідас, впав в розпач та благав бога забрати у нього цей дар. Він звільнився від свого дару, скупавшись у річці, яка після цього стала золотоносою.

Манілова синдром. Це один із варіантів істеричної особистості, який описує прагнення до фантазування, відсутність будь-якої фізичної активності. Часто це ідеї та мрії, які так і залишаються ідеями та мріями, і не мають реалізації в майбутньому. У своїх мріях головний герой поеми М.В. Гоголя "Мертві душі" Манілов уявляє себе вченим, відомим актором, політичним діячем і дуже відомою особистістю.

У житті все взаємопов'язано. Вивчаючи художню літературу можна знайти приклади з медицини та способи лікування важких форм психічних захворювань.

Семивсюк А.М.

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНЕ ВАРІЮВАННЯ ЕПОНІМНИХ УТВОРЕНЬ У НІМЕЦЬКІЙ ФАХОВІЙ МОВІ «ЛАБОРАТОРНА МЕДИЦИНА. ТЕХНОЛОГІЇ ЛАБОРАТОРНОЇ ДІАГНОСТИКИ ТА ТЕРАПІЇ»

Кафедра іноземних мов

Вищий державний навчальний заклад

«Буковинський державний медичний університет»

Епонімні утворення, як термінологічні одиниці, що сформувались за участю власних імен, являють собою пласт лексики, який викликає інтерес щодо вивчення процесів антропоцентричного характеру, які притаманні усім етапам розвитку медицини як науки і без вивчення якого неможлива професійна комунікація.

До епонімних термінологічних одиниць (ТО) відносяться одноклексемні і багатоклексемні ТО, які мають у своїй структурі одну або декілька власних назв, а також епонімні символи як засоби номінативних процесів для спеціальних понять, які презентують ділянку концепту «Лабораторна медицина»: Virchow-Trias, Pean-Kleme, Norton-Skala, Nelaton-Katheter, Сaptopril-Test, Pankrealayryl-Test, Naegle-Regel, Lauda-Anamnese, Verden-Studien, Bauer-Studie, які спричиняють вплив на вибір термінологічних одиниць з епонімними компонентами, необхідних для фахового спілкування.

Фаховий текст (жанр) є мовним засобом, що дозволяє розкрити специфіку фаховоорієнтованої комунікації у концептосфері лабораторної медицини, як завершене повідомлення (інформація), предмет для обговорення, організоване за моделлю наукового стилю і описує шлях до діагнозу хвороби через симптоматику і супутні явища, які призведуть до встановлення передбачуваного кінцевого діагнозу. Шар епонімних утворень вміщує різні типи пропріальної лексики, яка сприяє антропоцентричності ТО у досліджуваній терміносистемі. Кількість термінів з антропоцентричним компонентом зростає по мірі розвитку лабораторної медицини, до складу якої входить ТО на позначення сучасних технологій лабораторних досліджень, діагностики та лікування, сприяють оперативній номінації основного змісту наукового знання цієї галузі медицини, яка потребує вмотивованого фахового називання понять, як джерела розвитку медичної науки, для вдосконалення комунікативної спроможності представників цієї професії. Серед жанрів фахових текстів лабораторної медицини ми спостерігаємо наявність внутрішньогалузевої, міжгалузевої термінологічної лексики, загальні назви з антропонімними компонентами.

Результати вивчення лексико-семантичного варіювання епонімних утворень вищеназваної концептосфери уможливають подальші кроки для більш детального дослідження терміносистеми німецької підмови лабораторної діагностики, сприятимуть їх більш ґрунтовному аналізу функціонування такого формату ТО з огляду антрополінгвістики.

Синиця В.Г., Беляєва О.М.*

ЕТИМОЛОГО-ДЕРИВАЦІЙНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТЕРМІНІВ З ХІМІЧНИМ КОМПОНЕНТОМ

Кафедра іноземних мов

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

Кафедра іноземних мов з латинською мовою та медичною термінологією

Вищий державний навчальний заклад України

*«Українська медична стоматологічна академія»**

Предметом дослідження стали статус, особливості утворення та функціонування багатокомпонентних латинських клінічних термінів, в яких назва хімічного елемента виступає в якості твірної основи.

Фактичний матеріал було отримано методом суцільної вибірки з чотиритомного українсько-латинсько-англійського медичного енциклопедичного словника (УЛАМЕС), двотомного латинсько-російсько-латинського словника медичних термінів (укладач К.Рудзітіс) та двотомного ілюстрованого медичного словника Дорланда. На підставі проведеного структурно-семантичного аналізу дійшли висновку, що серед відібраних композитів переважно більшість складають терміни-слова, які є похідними номінативними одиницями, а переважаючим дериваційним процесом є суфіксація. Визначальною ознакою термінологічних суфіксів, продуктивних у клінічній терміносистемі, є наявність семантичного значення, притаманного саме для медичної галузі. Чітко обмеженим термінологічним значенням характеризуються грецькі суфікси -ismus (вказує на хворобливий стан, уроджену або набуту патологію, відхилення від норми, отруєння, спричинене впливом